వికసించిన మానవత్వము ఉద్రేకించిన మనసు

నిండు యౌవనంతో మిసమిసలాడే యువతి పాలమ్మబోతే, పరువాన బుసలుకొట్టే కోడె వయసుగాడు పొంచి చూడడం, మృషసుషథం అపహాశం కాదు. పసిబిడ్డకు స్తన్యంయిచ్చే ఏ అమ్మనైనా కన్నతల్లిగా చూడగల సంస్కారం ఎందరి కుంటుంది? అంతటి సంస్కారిక మనసు ఉద్రేకపడితే, మానవత్వం పక్కకు తొలుగుతుంది.

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

సాయంకాలం ఆరుగంటలయ్యేసరికి ఆ ఎత్తయిన కొండమీద భవనంలో నాలుగు పక్కలా పెద్ద పెద్ద దీపాలు వెలుగుతూ ఉంటాయి. ఆ దీపాల వెలుగు ఒక అరమైలు దూరం వరకు చీకట్లను తరుముతూ ఉంటుంది.

సాయంకాలం నాలుగు గంటలప్పుడే ఆటలలో మునిగి తేలిన ఆ సైనికోద్యోగులు పాతికమంది ఆ భవన ప్రాంగణంలో కుర్చీలు వేసుకుని బీర్ సీసాలు ముందర పెట్టుకుని కూర్చుంటారు. గ్లాసులు నింపుకునేవారు. నింపుకుంటూ ఖాళీచేసేవారు ఖాళీచేస్తూ ఉంటారు. పాటలూ, పద్యాలూ, నవ్వులూ, తుళ్లింతలూ — ఆ ప్రదేశం కోలాహలంగా ఉంటుంది. వాళ్ల పేట్టే కేకలు ఊళ్లోకి వినబడుతూ ఉంటాయి.

ఉదయం వ్యాయామం చేసుకుని కాఫీ టిఫిన్‌లు ముగించుకుని ఆ దళం కొండదిగి ఊరంతా ఒకసారి చుట్టి రావటం మామూలు. సైనికులు దుకాణాల ముందు ఆగి వస్తువులను బేరంచేసి కొనకుండా నవ్వుతూ వెళ్లిపోవటము, వర్తకులు నోళ్లు తెరచుకుని చూడటము కూడా అలవాటు. వీధికిపోయే చిన్నపిల్లలూ, స్త్రీలూ అంతదూరంనుంచి వాళ్లను చూడగానే గబగబా ఇళ్లల్లో దూరి కిటికీలలోనుంచి చూడటం కద్దు. చేతి కర్రలను విలాసంగా ఆడించుకుంటూ ఆ సైనిక దళం మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకు తిరిగి ఆ గుట్టమీదకు చేరుకుంటుంది.

అసాధారణ పరిస్థితులలో ఉపయోగపడవచ్చునన్న ఉద్దేశ్యంతో ప్రభుత్వము అక్కడక్కడ ఉంచిన సైనిక దళాలలో ఇది ఒకటి. ఈ దళానికి కమాండరుగా శివ్‌సింగు నియమితుడయినాడు. తెలుగు కన్నడ తమిళ భాషల వారు అన్ని హోదాలలోను కలిసి పాతికమంది ఉన్నారు.

వ్యాయామముచేయుటం, గాలిలో తుపాకులు పేల్చటం, సైనిక విన్యాసము, మొదలైన మామూలుగా ఏ కొత్తదనమూ లేకుండా సాగిపోతున్నాయి. పైనుంచి ఏ కొత్త ఆర్డరూ రాదు. ఆ దళము అక్కడినుంచి కదలదు. వాళ్లకు కావలసిన వస్తు సామగ్రి కొరతలేకుండా సరఫరా అవుతుంది.

శివ్‌సింగ్ నలభై ఏళ్లు దాటిన వాడు. చిన్న చిన్న కళ్లతో ఎంతదూరమయినా చూడగలిగినవాడు. ఎంత దూరాలోచనయినా చేయగలిగిన వాడు. అతడు కొండ దిగి మధ్యాహ్నం మూడు గంటల ప్రాంతంలో వెళ్లి చీకటిపడ్డ తరవాతగాని తిరిగిరాడు.

సాయంకాలం యథాప్రకారంగా ఆ సైనికులు వాకిటి ముందర కుర్చీలు వేసుకున్నారు. పాటలు పాడుతూ బీర్ సీసాలు మూతలు తెరిచారు.

కమలాకర్ చెట్ల మధ్యనుంచి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. అతడి దేహం చెమట కక్కుతూంది. ఆయాస పడుతూ చేతి రుమాలుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ 'భాయీ భాయీ' అంటూ ప్రకాష్ భుజం పట్టుకుని కుదిపాడు.

ఉలికిపాటుతో లేచి నిలబడ్డాడు ప్రకాష్.

"భాయీ ఆ చెట్టుకింద ఏమిటో చప్పుడవుతూంది."

కమాండర్ లేని నిర్భీతితో కులాసాగా సీసామీద సీసా ఖాళీచేసిన ప్రకాష్ నిషాలోనుంచి తేరుకోటానికి కొంతసేపు పట్టింది.

"ఏమిటి విషయం?"

"ఆ చెట్టుకింద ఏదో చప్పుడవుతూంది."

ఇద్దరు టార్చి దీపం పట్టుకుని బయలుదేరారు.

ఇరవై అడుగులు ఎత్తుగా ఉన్న ఆ గుట్ట మొదట్లో పెద్ద పెద్ద వృక్షాల సమూహము బాటసారులకు నీడలుకల్పిస్తూ, వారి కథలు వింటూ, ఆ గ్రామంలో కలుగుతున్న మార్పులనుచూస్తూ పరిశ్రమిస్తున్నకాలపు క్రాన్నితేరిపారమూస్తూ ఉంటుంది. గుట్టపైకి పోతున్నకొద్దీ చెట్లు పలచబడి నిరాఘాటమైన బాటకు ఎడమిస్తాయి. కాని ఆ గుట్టమొదట్లో ఉన్న వృక్షాల నీడలు ఎటువంటివారికయినా దేహము జలదరింపజేస్తాయి.

ప్రకాష్‌ను టార్చి సహాయంతో ఆ చెట్లనీడలోకి తీసుకువచ్చాడు కమలాకర్.

ఆ సమీపంలో ఎక్కడో కీచుకీచుమన్న ధ్వని.

వృక్షాల చుట్టూ తిరుగుతూ నీడలలోకి టార్చి తిప్పి తిప్పి చూశాడు ప్రకాష్.

రెండు పెద్ద వృక్షాల మధ్య గజం దూరం ఖాళీగా ఉంది. ఆ వృక్షాలు పైకి ఎదుగుతూ కలుసుకుని పెన వేసుకుని విస్తరించాయి. చెట్ల మొదట్లో ఒక బట్టల కుప్ప, ఆ కుప్పలో నుంచి కీచుకీచుమనే ధ్వని.

చేతికర్రతో బట్టను తొలగించటానికి ప్రయత్నించాడు ప్రకాష్. కాని అంత సులభంగా అతడి ప్రయత్నం సాగలేదు. వంగి చేత్తో తియ్యబోయాడు. చేతికి తడితడిగా తగిలింది. పై పొర తొలగించాడు. పసిబిడ్డ, నల్లటి ముంగురులు అంటుకుపోయిన ఫాల భాగమంతా జిగురుజిగురుగా ఉంది. గట్టిగా బిగించి పట్టున్న బట్టను తొలగించగానే కేర్ కేర్ మన్న ఏడుపు స్పష్టంగా వినబడ్డది.

"పసిబిడ్డ. ఎవరో విడిచారు" ప్రకాష్ వెనక్కి తిరిగాడు.

బరువుగా ఊపిరి తీసుకుంటూ కమలాకర్ కూడా కదిలాడు అక్కడినుంచి. కాని అతడికి అడుగు ముందుకు సాగలేదు. కాళ్లీడ్చుకుంటూ అడుగులు వెయ్యటానికి ప్రయత్నించాడు. అంతలోకే ప్రకాష్ ఎత్తుగా పైకి సాగిపోతున్న బాటలో పెద్ద పెద్ద అంగలువేస్తూ మొదటి మలుపు తిరిగాడు.

కమలాకర్ వెనక్కి తిరిగాడు. చెట్ల మధ్యగా ఉన్న బట్టల మూటను రెండు చేతులతోను గుండెకు చేర్చుకుని బయలుదేరాడు. ఆ మూటలోనుంచి ధ్వని వచ్చినప్పుడల్లా అతడి రోమాలు నిక్కబొడుచుకుంటున్నాయి. దశమి చంద్రుడు తన ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తును తలుచుకుంటూ వెనక్కి తిరిగిచూడకుండా ముందుకు పరుగులు తీస్తున్నాడు. చెట్లనీడల మధ్యగా వెన్నెల నేలమీద అద్దకం బట్ట పరిచినట్టుగా ఉంది. కమలాకర్ మిలిటరీ నడక సాగించాడు. దొరికిన బిడ్డను గుండెకు చేర్చుకుని ముందూ వెనుకా ఆలోచించకుండా, ఎదురుగా ఉన్న భోజనపదార్థాలను గబగబా నోటబెట్టుకున్నట్టుగా, చేతిలో ఉన్న కాఫీకప్పు ఖాళీ చేసినట్టుగా అతి సహజంగా ఏ ఆలోచనా లేకుండా నడుస్తున్నాడు.

మెల్లిగా వాకిటి మెట్లెక్కి గదిలో తన సులక మంచంమీద ఆ మూట పెట్టాడు.

"భాయీ. ఇదేంపని? ఇది ఆడదిక్కులేని సైనిక నివాసం. ఇక్కడ పసిబిడ్డ ఎట్లా పెరుగుతుంది?" అన్నాడు ప్రకాష్.

"మన దళానికి ఎప్పుడు ఆర్డరు వస్తాయో తెలియదు. రాగానే మనం ఈ ప్రదేశాన్ని వదిలి వెళ్లిపోవాలి. మనం సైనికుల మన్న మాట మరిచిపోయినట్టున్నావు!"

"అది సరే, పాలెట్లా? నీళ్లెట్లా?"

ఆ ప్రశ్నల వర్షానికి కమలాకర్ తట్టుకోలేక పోయాడు. మెదడు పనిచేయలేకపోయింది. కొంత సేపటికి తెప్పరిల్లుకుని "దిక్కూ, దివాణంలేక చెట్టు కింద ఏడుస్తుంటే చూడలేక తీసుకువచ్చాను. ఇప్పుడు బయట పారేయటం మానవత్వంకాదు. మీకుతోస్తే ఇప్పుడేం చెయ్యాలో చెప్పండి" అన్నాడు తలపట్టుకుని.

"ముందు ఒక మంత్రసానిని పిలిపించి బొడ్డు కోయించి నీళ్లు పోయించుదాము. ఆ తరవాత దానినే తీసుకువెళ్లమంటే సరిపోతుంది" ఒకరనగానే అంతా తలలూపారు.

"అవును అట్లా ఎవరికయినా ఇచ్చేస్తే సరి. లేకపోతే మనం పిల్లలను, మేకలనూ పెంచటానికా ఇక్కడికి వచ్చింది? మన ఆఫీసర్లు ఏమంటారు?" అన్నాడు ప్రకాష్ తల అడ్డంగా తిప్పుతూ అందరినిచూసి.

ఈ ఆలోచన అందరికీ వచ్చింది. వెంటనే వాచ్‌మన్‌ని పిలిచి ఒక మంత్రసానిని పిలుచుకురమ్మన్నారు. అతడు తిరిగి వచ్చేవరకూ భోజనాలు చెయ్యకుండా అంతా మంచంచుట్టూ మూగారు.

వాచ్‌మన్ పదిగంటల రాత్రికి ఒక మంత్రసానిని

నవ్వుతూ గాజులతో చేతులు తిప్పుతూ తలమీద ముసుగుతో లోపల అడుగుపెట్టింది. రజియా.

"ఈ బిడ్డకు బొడ్డుకోసి నీళ్ళ పొయ్యాలి" కమలాకర్ మంత్రసానికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు బిడ్డను చూపిస్తూ.

"సిపాయి బాబుల దగ్గిరికి బిడ్డ ఎట్లా వచ్చింది? ఎక్కడెవరు పారేశారు?" అని గొణుగుతూ "మరి వేడి నీళ్ళా చాలా కావాలి" అన్నది కొంగు దోపుకుంటూ ముందుకు వచ్చి.

"బొడ్డుకోసి నీళ్ళపోస్తే పదిరూపాయలు ఇస్తారా?

"పదిరూపాయలే? ఎప్పుడయినా తీసుకున్నావా?" నాలుగు రూపాయలు ఇస్తాం" కొట్టవచ్చినట్టు మాట్లాడాడు ప్రకాష్.

దూదేకుల రజియా అతడి మాటలకు బెదిరి ఒక అడుగు వెనక్కి వేసింది. "సిపాయిబాబూ. ఇంతదూరం చీకటిపడ్డ తరవాత వచ్చాను. ఈ గుట్టమీదికి ఎవరు రారు. నేను ధైర్యంచేసి వచ్చాను. ఎనిమిది రూపాయలు ఇప్పించండి. చెప్పిన పని చేసి వెళ్ళిపోతాను."

"వెళ్ళు వెళ్ళు. దారినపోయే పీడను ఇంటికితెచ్చాడు మావాడు. అందుకు ఎనిమిది రూపాయల ఖర్చా! అయిదు రూపాయలకంటె ఒక పైసా అయినా ఇవ్వను. ఎవరూ లేని ఈ అనాథకు అన్ని రూపాయల ఖర్చా?"

పదినిమిషాలకుపైగా సాగిన బేరం చివరకు అయిదు రూపాయలకు ముడిపడ్డది. ఆ అయిదు రూపాయలు ముందుగానే చేతిలో వేయించుకుని కొంగుకు కట్టుకుని, చాకుతో బొడ్డుకోసింది రజియా. చాకిరోడు తెచ్చుకు వచ్చిన వేడినీళ్ళతో స్నానం చేయించింది.

ఈ లోపున కమలాకర్ తన మంచంమీద దుప్పటి నాలుగు మడతలుచేసి పరిచాడు. బిడ్డను పడుకోబెట్టి దుప్పటి కొన కప్పింది రజియా. తన పని అయిందన్నట్టుగా కాళ్ళూ చేతులూ శుభ్రంగా తుడుచుకుని "బాబులూ. పాలు?" అన్నది.

"అవును పాలెట్లా?" అందరూ ముఖముఖాలు చూసుకున్నారు.

"టీ కోసం పాలు ఉంచుకోలేదా?" అన్నది.

అర్దర్లీ తెచ్చిన పాలు నాలుగు చెంచాలు దూదితో తడిపి ఒక్కొక్కబొట్టే బిడ్డనోట్లో విడిచింది. ఆ నాలుగుబొట్లూ చప్పరించిన బిడ్డ కళ్ళుమూసుకున్నాడు అలిసిపోయి.

"ఈ రజియానే తీసుకుపొమ్మనండి. ఈ బిడ్డను మనమేం చేసుకుంటాము? ఎట్లా పెంచుతాము?"

తీసుకువచ్చాడు.

దానితో మంత్రసాని ప్రశ్నలతో నాకేమున్ని వేధించింది.

"ఈ చీకట్లో సిపాయిలుండేచోటికి నన్ను రమ్మంటావా! అయినా సిపాయిలకు మంత్రసానితో పనేమిటి? తెల్లవారిన తరవాత రావచ్చా?" అంటూ నాకేమున్‌కి ఊపిరాడనివ్వలేదు.

"ఏంది బాబులూ? ఈ రాత్రి వేళ నన్ను పిలిచారు?" నల్లగా గారపట్టిన పళ్ళు పైకి కనబడి

ట్రాన్సిస్టర్‌ను నెలసరి రు. 10/— ల
వాయిదాలమీద పొందండి

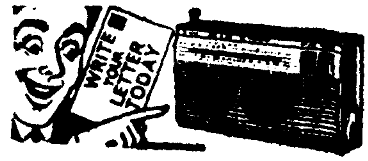

ప్రపంచప్రసిద్ధమైన సరికొత్త జపాన్ మాడెల్ ఆకర్షణీయమైన, శక్తివంతమై, గ్యారంటీ ఇవ్వబడిన "వరల్డ్ వాయిస్". 3 బాండ్సు, ప్రపంచమంతా వినదగినది. అద్భుతమైన నైట్‌లాంప్‌తో. ప్రతిగ్రామమునకు, సిటీకి పంపవచ్చును. వ్రాయండి:

ALLWORLD AGENCY,
(APW) Kalyanpura, Delhi-6.

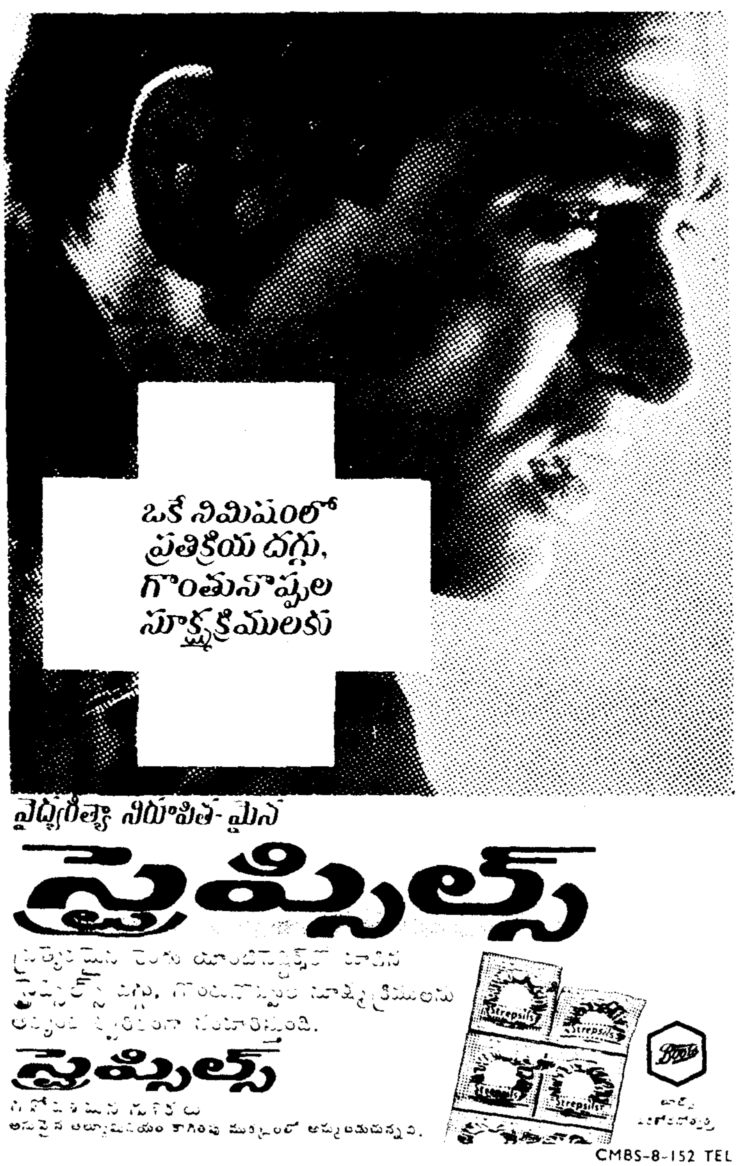

అన్నాడు ప్రకాష్ చేతికర్ర ఆడిస్తూ.

కమలాకర్‌కు సూదితో పొడిచినట్లనిపించింది. మగ బిడ్డ. దొరికాడు. పారేసుకుంటావూ? గుండె వేయి గొంతులతో ఘోషించినట్లయింది. తలవంచుకున్నాడు మౌనంతో.

కాలిబూట్లు చప్పుడుచేస్తూ భీమ్‌సింగ్ వచ్చాడు. ఏమిటి అందరూ ఇట్లా నిలబడ్డారు. ఈ మనిషి ఎవరు? లోపలికి ఎందుకు వచ్చింది? అన్నట్లు కళ్లతో అడిగాడు అందరి ముఖాల్లోచూస్తూ.

ప్రకాష్ చెప్పాడు బిడ్డను చూపిస్తూ.

భీమ్‌సింగ్ ముఖంలో రంగులుమారుతున్నాయి.

కమలాకర్ భీమ్‌సింగు దగ్గరికి వచ్చి రెండుచేతులూ పట్టుకున్నాడు "ఈ బిడ్డ నాకు దొరికింది" అంటూ.

"ఇదేమన్నా వస్తువా దొరికితే జేబులో వేసుకోవటానికి? బిడ్డను పెంచాలి. నీవు చేసేది మిలిటరీ ఉద్యోగం. ఈ బిడ్డను ఎక్కడ ఉంచుతావు? ఎవరు పెంచుతారు? నీవు ఉద్యోగ ధర్మాలను అతిక్రమించి ఇటువంటి పనులుచేస్తే నీ మీద చర్యతీసుకోవలసి వస్తుంది. అయిందేదో అయిపోయింది. ఈ మనిషికి ఇచ్చెయ్యి" అన్నాడు భీమ్‌సింగ్ పెద్ద గొంతుతో.

"నా కెందుకుబాబూ ఈ బిడ్డ? ఏడుగురిని పెంచలేక చస్తున్నా" అన్నది రజియా.

"పోనీ తీసుకువెళ్లి ఎవరికయినా ఇచ్చెయ్యి. బిడ్డలు కావాలనేవారు చాలామంది ఉంటారు. నీకేదయినా బహుమానం ఇస్తాంగాని ముందు ఇక్కడినించి బిడ్డను తీసుకువెళ్లు."

"బాగుంది. ఈ బిడ్డను ఒడిగట్టుకుని 'మీరు తీసుకుంటారా?' 'మీరు తీసుకుంటారా?' అంటూ ఊరంతా తిరగనా?" మూతి మూడు వంకరలుగా తిప్పింది రజియా.

కమలాకర్ జాలిగొలిపేటట్టు అందరి ముఖాలూ చూస్తున్నాడు.

"నన్నెవరయినా అడిగితే ఇక్కడికి పంపిస్తా" అన్నది ఆఖరిమాటగా రజియా.

"అంతవరకూ పాలూ నీళ్లూ ఎట్లా? ఇక్కడ ఎట్లా కుదురుతాయి?" అందరూ ఒక్కసారే అన్నారు.

కమలాకర్ పడుతున్న బాధంతా గమనించిచూస్తున్న భీమయ్య "ఇంతమందిమి ఉన్నాము. దూదితో పాలు నోట్లో పిండలేమా?" అన్నాడు ధైర్యంగా.

కమలాకర్ భీమ్‌సింగ్ చేతులు మళ్లీ పట్టుకున్నాడు" "నాది పొరబాటే. కాని పది రోజులు టైము ఇవ్వండి. ఈ లోపల ఏదయినా ఏర్పాటు కావచ్చు అంతవరకూ ఈ బిడ్డను ఇక్కడ ఉండనివ్వండి."

"ఇక్కడ ఉంచటానికి వీలులేదు. అంతగా కావాలంటే వాచ్‌మన్ గదిలో ఉంచుకో!" అన్నాడు భీమ్‌సింగ్ కొంచెం మెత్తపడి.

"బాబులూ. మీరు తాగే పాలుపోస్తే బిడ్డ బతకడు" అంటూంది రజియా భూమయ్యతో.

"అన్ని మాటలు నీవే అంటున్నావు. ఈ పాలు పనికి రాకపోతే ఏం చెయ్యమంటావు?" అన్నాడు భూమయ్య.

"పాలు యిచ్చేదాయిని పిలుచుకువస్తా. రోజుకు నాలుగుసార్లు ఇప్పించండి. మధ్యలో ఏడిస్తే చక్కెర నీళ్లు తాగించండి"

"మా పనులన్నీ వదలుకుని వీడిని పెంచుతూ కూర్చోమంటావా? బాగానే ఉంది. తీసుకువెళు.

ఎవరికయినా ఇచ్చెయ్యి" అన్నారు మళ్లీ అంతా కలిసి.

"బొడ్డుకొయ్యమని పిలిచి ఈ బేరాలేమిటయ్యా?" వెనక్కి తిరిగి గడప దాటింది రజియా.

ఈలోపల భీమ్‌సింగ్ మరికొందరు పిల్లవాడిమంచం చుట్టూ చేరారు. కళ్లు మూసుకుని ఊపిరి తీసుకుంటూ పడుకున్న బిడ్డనుచూస్తున్నారు.

భీమ్‌సింగ్ మాట్లాడకుండా బయటకు వచ్చాడు. "మాలో ఎవరికి దొరికితే ఏం? ఈ బిడ్డ మాకు దొరికాడు. ఎవరయినా సరే బాగా పెంచేవాళ్లు కనబడే వరకూ మా దగ్గరే ఉంటాడు. ఈ బిడ్డకోసం కావలసిన ఏర్పాట్లుచెయ్యి. నీవుకూడా వచ్చి చూచుపోతూ ఉండు. డబ్బుకు వెనుదీయకు" అంటున్న భూమయ్య వైపు ఎర్రగా చూశాడు.

దిక్కుచచ్చిన ముఖంతో కమలాకర్ భీమ్‌సింగ్‌ను వెన్నంటి బైటకి వచ్చాడు. "బిడ్డమీద మీకుకూడా దయకలిగినట్లున్నది. ఈ బిడ్డను మన కాంపులో బ్రతకనీయండి. మీనోటితో మీరొక్క మాట అనండి" బ్రతిమిలాడుకున్నాడు.

"ఇక్కడకాదు, వాచ్‌మన్ గదిలో" తన గదిలోకి దూసుకుపోయాడు భీమ్‌సింగ్.

తెల్లవారకముందే రజియా ఒక మనిషిని తీసుకుని వాచ్‌మన్‌తో లోపలికి ప్రవేశించింది. "ఈ మనిషి నాలుగుపూటలూ వచ్చి పాలిస్తుంది. పొద్దుటిపూట వచ్చినప్పుడు పాలిచ్చి నీళ్లు కూడా పోస్తుంది. ఎంత జీతమిస్తారో మాట్లాడుకోండి."

దిలదిల్లాడుతూ మైనికోద్యోగులంతా రజియా ఉన్న చోటికి వచ్చారు.

"బాబులూ చూడండి. ఈ లక్ష్మి బిడ్డకు కడుపు నిండా పాలిచ్చి నీళ్లు పోస్తుంది" అందరివైపూ చూస్తూ చెప్పింది రజియా.

ఒక్కొక్కరే వచ్చి లక్ష్మి ముఖం చూసి వెళ్లారు. ప్రకాష్ కమలాకర్ రజియాను పక్కకు పిలిచి "ఎంత ఇవ్వమంటావు?" అన్నారు.

"నాలుగుసార్లు ఈ గుట్ట ఎక్కిరావాలి. ముప్పై రూపాయలు చేసుకోండి" అదే తక్కువన్నట్లుగా రజియా మాట్లాడింది.

గంటసేపు బేరమాడి పాతిక రూపాయలకు ఒప్పుకున్నారు ఇద్దరూ.

"ఇవాల్టినుంచే మొదలు. పాలిచ్చిపోవాలి" అన్నాడు కమలాకర్.

"నీళ్లకూడా పొయ్యాలి" అన్నాడు ప్రకాష్.

ఆ తెల్లవారుఝామున భీమ్‌సింగ్ నిద్రలేవకముందు బిడ్డను వాచ్‌మన్ గదిలోకి మార్చారు. దూలానికి తాడుకట్టి వల ఉయ్యాల ఏర్పరిచారు. ఆ ఉయ్యాలకు ఎదురుగా కమలాకర్ తన మంచం తెచ్చి వేసుకున్నాడు. రాత్రిళ్లు ఉయ్యాల ఊపటానికి వీలుగా దానికి ఒక తాడు కట్టాడు.

నాలుగు రోజులు వేళ చొప్పున వచ్చింది లక్ష్మి. ఐదవనాడు పొద్దుటిపూటకాగా పిల్లవాడు నాలుగు గంటలకే లేస్తాడు. అప్పటినుంచీ ఎత్తుకు తిప్పాలి. అయిదింటికే వచ్చే లక్ష్మి ఏడు గంట లయినా రాలేదు. కమలాకర్‌కు బిడ్డ ఏడుస్తుంటే పిచ్చెత్తినట్లుగా ఉన్నది. అలమార్‌లో ఉన్న తేనె సీసా తీసుకువచ్చి వేడి నీళ్లల్లో కలిపి చంచాతో పోశాడు. కొంత కిందపోయినా కొంత నోట్లో పడ్డది.

పిల్లవాడిని పడుకోబెట్టి కమలాకర్ వాచ్‌మన్

కాల్గేట్‌తో రోజంతా చెడ్డ శ్వాసను నిరోధించండి దంతక్షయాన్ని నివారించండి!

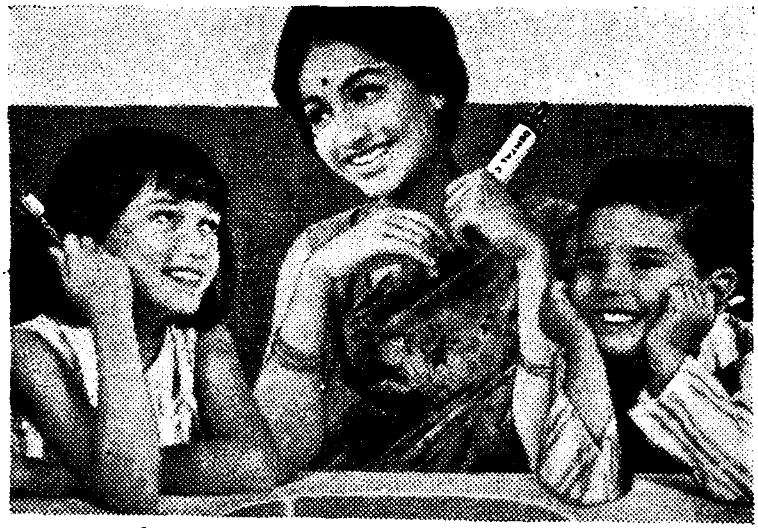

ఎందుచేతనంటే: కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్‌తో ఒక్కసారి తోమినంతనే 85% వరకు నోటి దుర్వాసనను మరియు దంతక్షయ కారకులైన సూక్ష్మ క్రిములు తొలగిపోవును.

కాల్గేట్ 10 మందిలో 7 గురి చెడ్డ శ్వాసను వెంటనే అరికట్టినదని మరియు కాల్గేట్ పద్ధతిలో భోజనానంతరం పళ్లు తోముకొనుట వల్ల దంతశాస్త్ర చరిత్రలో మునుపు ఎన్నడూ ఎరుగనంత ఎక్కువ మందికి దంతక్షయమును బాగా అరికట్టిందని శాస్త్రపరీక్షలు నిరూపించాయి! కోల్గేట్‌లో మాత్రమే యీ ఋజావు ఉన్నది.

ఎంతో చక్కని పిప్పరమెంటు రుచి కూడా — కాల్గేట్‌తో సక్రమంగా పళ్లు తోముకొవటం పిల్లలకు చాలా ఇష్టం.

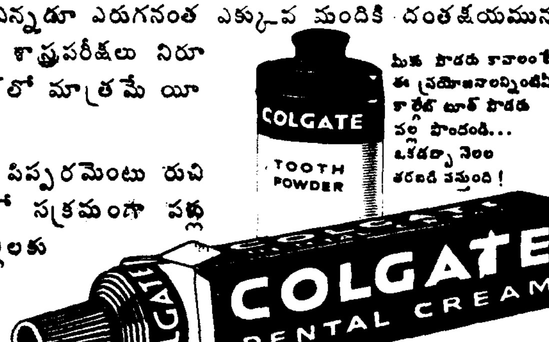

మీకు పౌడరు కావాలంటే, ఈ ప్రయోజనాలన్నింటినీ కాల్గేట్ టూత్ పౌడరు వల్ల పొందండి... ఒకడబ్బా నెలల తరబడి వస్తుంది!

శుభ్రతకు, తాజా శ్వాసకు, ధవళ దంతాల కోసం... ప్రపంచంలోని ఏ ఒక్క ఇతరటూత్‌పేస్టు కన్నా కాల్గేట్‌నే ఎక్కువ మంది వాడుతున్నారు.

ఇప్పుడు! సూపర్ సైజ్ కొని ...డబ్బు ఆదుపు చేయండి!

DC G.38 TL

దగ్గిరికి వెళ్లి "పాల దాయి ఎందుకు రాలేదు? నీకే మయినా తెలుసా?" అడిగాడు.

చెప్పటం ఇష్టంలేనట్టు ముఖంపెట్టి "నాకేం తెలుసు దొరా?" అన్నాడు.

"వెళ్లి అడిగి వస్తావా?" బ్రతిమిలాడుతున్నట్టుగా అడిగాడు.

"ఇల్లు తెలియదు కదా?"

కమలాకర్‌కు అతడు అబద్ధమాడుతున్నాడని తెలుసు మొదటి రోజు తనకు తెలుసునన్నట్టుగా చెప్పాడు. కొంతసేపటికి వాచ్‌మన్ ముక్కుతూ మూలుగుతూ లేచి వెళ్లాడు. కమలాకర్ గడపలో నిలబడి 'లక్ష్మి ఎందుకు రాలేదా?' అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

'ఈ దళంలో ఉన్నవాళ్లంతా పెలికపుంచి నలభై పెళ్ల వయస్సులో ఉన్నారు. ఆడది కనబడితే ఆకలితో చూసే వయసు కలవాళ్లు' అంతలోకే అతడు 'ఛీ ఛీ నేను ఏమనుకుంటున్నాను? పిచ్చి ఆలోచనలు వస్తున్న వేమిటి?' అంటూ తన్ను తనే కసురుకున్నాడు. అయినా మనసులో ఒకనాటి సంఘటన సుడిగాలిలా గుండ్రంగా తిరిగి తిరిగి పైకి లేచింది.

ఒకనాడు తను ఊళ్లో తిరిగివద్దామని బయలు దేరాడు. గుట్ట దాటిన తరవాత మూడు గజాలదూరంలో అంగడి ఉన్నది. తమలపాకు కిళ్లీ కొంటున్నాడు. రెండు ముంతలు చేతబట్టుకుని ఒయ్యారంగా నడుస్తున్న పిల్లమీద తన చూపు పడ్డది. గబగబా కారాకిళ్లీ నోట్లో కుక్కుకుని సిగరెట్టు వెలిగించి పదిమందీ నడిచే రోడ్మన ఆ పిల్లను వెంబడించాడు. బిత్తరి చూపులతో పరుగులాంటి నడకతో ఆ పిల్ల గుడిసెలోకి దారితీసింది. ఆ పిల్ల చూపులలో ఉన్న భయం తను పసికట్టాడు. తనలో తాను నవ్వుకుంటూ మిలిటరీ నడక సాగిస్తూ వెంబడించాడు. గుడిసె ముందర మంచాలు వాల్చుకుని కూర్చున్నారు పదిమంది మగవాళ్లు.

కమలాకర్‌ను చూడగానే "ఏంకావాలి దొరా?" అంతా లేచి నిలువబడ్డారు. తనవేషంచూసి అందరూ భయపడ్డట్టు కనబడ్డారు. వాళ్ల గుంపును చూసి తను జంకాడు.

కాని స్త్రీకోసం వేట అంతటితో ముగియలేదు. మరొకసారి వెంబడించి వెంబడించి ఒక స్త్రీని చేజిక్కించుకున్నాడు. తమ సైనికదళాలలో అది కొత్త సంగతా? చాలా సామాన్యమయిన విషయం. తనతోటి సైనికులంతా సాయంకాలపు వేళల్లో పిట్టలను గురించి మాట్లాడుతూంటారు. వాళ్లకు తమ నాయకుడు భీమ్‌సింగ్ పైకి కనబడడు. కాని ఊరంతా తిరుగుతూ ఉంటాడు.

తొమ్మిది గంటలకు వాచ్‌మన్ వచ్చాడు. లక్ష్మి ఇంట్లో లేదట. మధ్యాహ్నానికి రజియా వచ్చింది. కమలాకర్ ఈ లోపున ఫీడింగ్ బాటిల్ కొనుక్కుని వచ్చాడు. రజియా చేత పాలుపట్టించి మరొకదాయిని తీసుకురమ్మన్నాడు.

మరునాడు ఎండ ఎక్కకముందే రజియా పాలదాయి నొకదాన్ని తీసుకువచ్చింది.

"నీకెంత కావాలి చెప్పు?" ఎంతయినా సరే ఇస్తా నన్నట్టు అడిగాడు కమలాకర్. అప్పటికే ఆమెను చూడటానికి సైనికులంతా తమ గదుల్లోనుంచి బయ టికి వచ్చారు. వాళ్లను చూడగానే ఆమె భయపడి వెనకడుగు వేసింది.

"నేను ఉండను బాబూ" అన్నది ముసుగు సవ రించు కుంటూ.

"ఏమీ? ఎందుకురావూ? రాదలచుకోని దానవు ఇంతదూరం ఎందుకు వచ్చావు?" గద్దించినట్టు మాట్లాడాడు.

రజియా ఆమె ముఖంలోకి చూసింది.

"అబ్బో. సిపాయిబాబులు! నాకు భయం" అన్నది రహస్యంగా. ఇద్దరి మధ్య కొంతసేపు మాటలు రహ స్యంగా సాగాయి.

"ఉండదట బాబూ. ఇంకెవరినయినా తీసుకు వస్తానట" ఇద్దరూ వెళ్లిపోయారు. కమలాకర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

రెండు రోజులపాటు కమలాకర్‌కు నానా అవస్థ అయింది. పాలదాయి కుదరలేదు. సీసాలో పాలుతాగినా పిల్లవాడు ఏడుపు మానలేదు. లేనిపోని బాధ తెచ్చు కున్నాడని తోటివాళ్లంతా అంటుంటే కమలాకర్‌కు దిక్కుతోచలేదు. ఆ సాయంకాలం రజియా దగ్గిరికి పిల్లవాడిని పంపెయ్యమని సలహా ఇచ్చారు మళ్లీమళ్లీ.

మౌనంతో తల వంచుకున్నాడు కమలాకర్.

మూడవనాడు రజియాదగ్గిరికి రెండుసార్లు మని షిని పంపగా ఒక దాయిని తీసుకువచ్చింది. నల్లగా పొట్టిగా ఉంది. యౌవనం పొంగులువారే వయస్సు మిసమిసలాడే దేహాన్ని నల్లగా మాసి చిరిగిపోయిన చీరతో

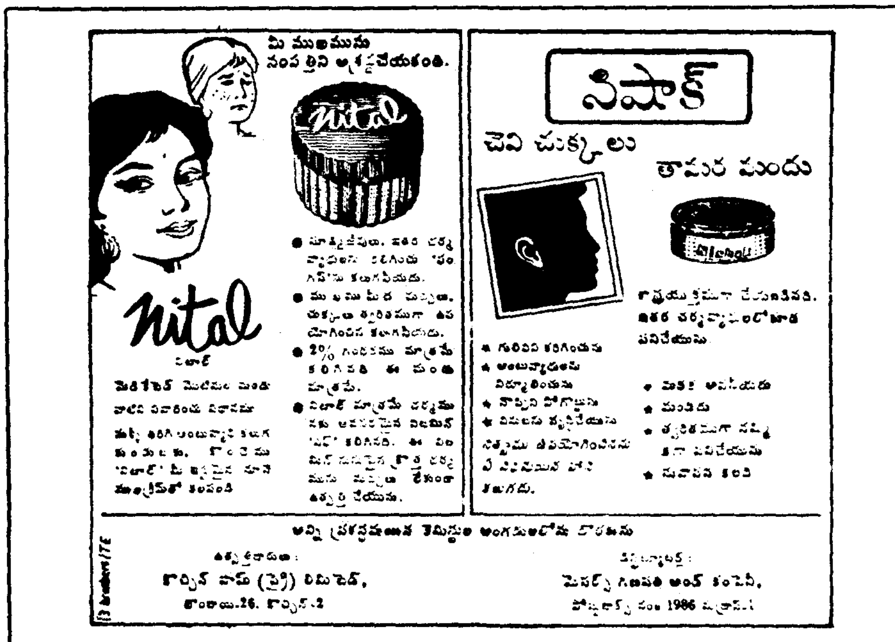

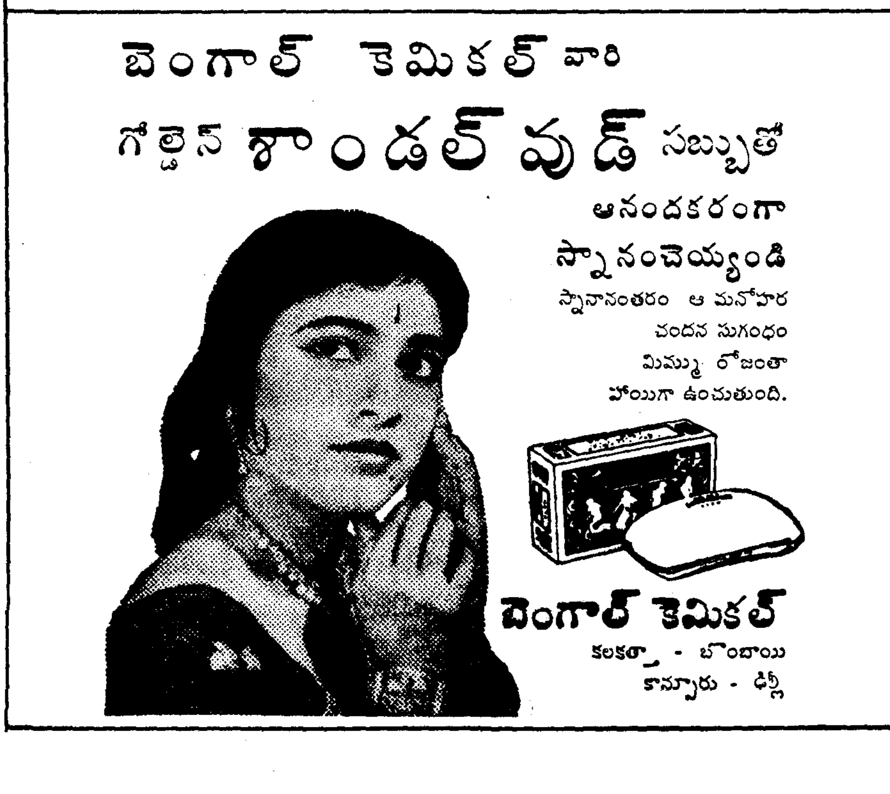

దారిలో బారులు — ఫోటో — కె. దేవరాజు (మునగపాక)

కప్పుకుంటూ లోపలికి అడుగుపెట్టింది. కమలాకర్ పెట్టిన షరతు లన్నిటికీ ఒప్పుకుని జీతం మాట్లాడు కున్నది.

వాళ్లను వాకిటి మెట్లవరకూ పంపుతూ "చూడు, మా క్యాంపులో నీ కెటువంటి భయమూలేదు. నీ కెటువంటి ఆపదా రాకుండా నేను కాపాడుతాను— సరేనా?" అన్నాడు మెల్లిగా.

వాచ్‌మన్ గదిలోకి పిల్లవాడిని మార్చిన తరవాత ఆ గది చాలా శుభ్రపడ్డది. అనవసరమయిన సామాను తీసి బయట సందులో పడేశాడు కమలాకర్. వాచ్‌మన్‌ని రేకుల షెడ్డులోకి పంపాడు. పిల్లవాడి గది గడపకు ఒక గోనెపట్టా పరదా మాదిరిగా కట్టాడు. పాలదాయి రాగానే పిల్లవాడి గదిలోకి పంపి తాను హాలులో కూర్చుంటాడు. అక్కడికి పిల్లవాడి గది బాగా కనబడుతూ ఉంటుంది. ఈ ఏర్పాటు ప్రకారము రెండు రోజులు గడిచాయి.

పాలదాయి వచ్చి తిరిగి వెళ్లేవరకూ కమలాకర్ తన దృష్టిఅంతా దరవాజాకు కట్టిన పరదామీదనే ఉంచుతాడు. అది కాస్త కదిలితే ఉలిక్కిపడుతూ ఉంటాడు.

ఉదయం పదకొండు గంటల వేళ. పిల్లవాడిని దాయిచేతికిచ్చి హాలులో కిటికీకి దగ్గరగా నిలబడ్డాడు కమలాకర్. అతడ మనసు ఎటో విహరించడం మొదలు పెట్టింది.

ఆ గది ముందు నుంచి ఎవరు వెళ్లిందీ అతడు చూడలేదు. కాని ఎవరో వెళ్లటంమాత్రము నిజం. సహించరానిదేదో విద్యుచ్ఛక్తిలా అతడి దేహమంతటా ప్రవహించింది. ముక్కుపుటాలదిరాయి. అతడి లెదడ కన్నులు అరుణిమ దాల్చాయి.

"ఎవరు ఆ గది ముందర తారట్లాడేది?" అతడు తన దృష్టి నంతా అటే నిగిడ్చి చూడటం మొదలు పెట్టాడు.

పాలదాయి రంగమ్మను చూడగానే ఎటువంటి వాడికయినా మతిపోయే మాట నిజము. తను ఎంతగా నిగ్రహించుకుంటున్నాడు. ఆమెను ఆ తలంపుతో చూడటం లేదు. అటువంటి భావాలు ఉత్పన్నం కాకుండా ఉండాలని ఆమె వైపు సరిగా చూడనైనా చూడటం లేదు.

ఆమె యౌవనంతో ఉన్న స్త్రీ అన్నమాట నిజమే. కాని ఆమె ఈ కాంపులోకి ఒక పసిబిడ్డకు ఆకలితీర్చే పవిత్రవంతమయిన కార్యము కొరకు నియోగింప బడ్డది. ఆమె నెవరూ ఈ ఆవరణలోనేకాదు, మరెక్కడా మలిన పరచరాదు. అతడికి భావాలు పొంగుతూ పరుగులు తీస్తున్నాయి.

రంగమ్మ ఒక గోనెపట్టామీద కూర్చొని కాళ్లు చాపుకుని బిడ్డను ఒడిలో వేసుకుని పాలిస్తున్నది. ఆమెకు బిడ్డ వయసు పిల్ల ఉన్నది. ఆ పిల్లకు గంజి నీళ్ల ఒకపూట పోసి, డబ్బుకోసం అమృతం వంటి తన పాలను అమ్ముకుంటున్నది. ఆ బిడ్డడు పాలు తాగుతుంటే ఆమె ప్రాణం ఉసూరుమంటున్నది. తన బిడ్డమీద ప్రాణం కొట్టుకుపోతున్నది.

బిడ్డ అవురావురుమంటూ పాలుతాగుతున్నాడ

ఆమె బిడ్డను ఎడమవైపునుంచి కుడివైపుకు మార్చింది.

ఆ గదికి వెనకపక్కగా ఒక కిటికీ కొంచెము ఎత్తుగా ఉన్నది. అది ఒక సందులోకి ఉన్నది. ఆ సందులోకి ఒక మనిషి నిరాఘాటంగా వెళ్లిరావచ్చు. దాని కమలాకర్ చెత్తసామాను కుప్పలుకుప్పలుగా పడేశాడు.

కాకిరెప్పలో ఆ సందులో ఎవరో నడుస్తున్నట్టు కమలాకర్ కనిపెట్టాడు.

ఎవరో దుర్మార్గుడు — తన కత్యంత ప్రియతముడైన బిడ్డకు పాలు ఇచ్చే స్త్రీని చాటుగా చూస్తున్న నీచుడు! ఆ బిడ్డకు పాలు అందనివ్వకుండా ఆ స్త్రీని లాక్కుపోవాలని చూస్తున్న పరమదుర్మార్గుడు! తటాలున తన తుపాకి తెచ్చి కిటికీగుండా తొంగిచూస్తున్న మనిషిమీద కాల్చాడు.

పెద్ద పొలికేకపెట్టి ఆ మనిషి పడిపోయాడు.

కమలాకర్‌తోపాటు ఆ దళములోని సైనికులంతా సందులోకి పరిగెత్తారు. భీమ్‌సింగ్ రక్తపు మడుగులో పడి ఉన్నాడు.

"ఏ కసాయివాడు తండ్రివంటి మన కమాండరును కాల్చింది! ఎవరూ తుపాకీ పేల్చింది?"

ఆ ప్రశ్నలకు ఎవరూ జవాబు చెప్పేది?

అందరితోపాటు నిలబడిపోయిన కమలాకర్ రంగమ్మ బయటకి రాగానే పిల్లవాడు పడుకున్న గదిలోకివెళ్లాడు. ఉద్రేకపడిన అతడి గుండెలో రక్తము కళపెళ్లాడుతూ మరుగుతున్నది. ★